

Trainer Ronny Van Langendonck vindt het niet evident om rolstoeltennissers te trainen. “Ze hebben allemaal een verschillende handicap.”

“Je kan de lat bij elke sporter hoog leggen”

Eén van de stuwende krachten achter rolstoelclub Forest Wheels is trainer Ronny Van Langendonck. De 44-jarige tenniscoach stond mee aan de basis van de vereniging en hoopt dat de kloof met het zogezegde echte tennis ooit gedicht kan worden.

● Van Langendonck begon in 1992 als trainer in het R-tennis en zag de laatste twee decennia heel wat veranderen. “De rolstoelen zijn lichter geworden, het materiaal beter en de sport professioneler”, zegt de tennistrainer. “R-tennis is nog een redelijke jonge sport: de eerste keer dat het gedaan werd, was ergens halverwege de jaren 70, geloof ik. Er is op die periode heel wat vooruitgang geboekt, en de kloof met het valide tennis is kleiner geworden.”

De coach begeleidt ook niet-gehandicapte tennissers. “Qua techniek en tactiek zijn er veel gelijkenissen, maar het grootste verschil is

uiteraard de mobiliteit. Valide tennissers kunnen zijwaarts bewegen, R-tennissers niet. Dat maakt dat ze vaak met hun rug naar de bal moeten spelen.”

“Wat als coach ook niet evident is: elke speler heeft een andere handicap, zodat je iedereen anders moet begeleiden. Je kan de lat hoog leggen: bij iemand zonder buikspieren kan je de andere spieren trainen. Maar ergens stopt het, natuurlijk.”

“Tot slot zou ik er graag nog op wijzen dat je in het dagelijkse leven niet per se een rolstoelgebruiker moet zijn. Neem nu Jef: ik ben er zeker van dat er nog veel kinderen en jonge mensen zijn zoals hem, die niet weten dat ze kunnen rolstoeltennissen. En dat terwijl het juiste heel mooie dingen oplevert. Kijk maar naar zijn motivatie en wilskracht: ik zie hem ooit nog de Paralympics halen. En dat terwijl hij daarvoor nooit tenniste, laat staan naar de Olympische Spelen zou kunnen.”

MASI